

54de Møde.

Onsdag den 13. Januar, Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af Gaars Dato meddeler Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Lønninger ved Statens Forskoleseminarium i Vejle.

Ved Folketingsmanden for Aalborg Amts 4de Valgkreds (Thomsen) er modtaget et Andragende fra Overbestyrelsen for „Dansk Møllerforening“ om en midlertidig Told paa visse formalede Kornvarer.

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer ville blive omdelte, vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Udenfor Dagsordenen har Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet Ordet for at fremsætte det nys anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Jeg har herved den Ære at fremsætte for det høje Ting et lille Lønningslovforslag, men jeg understreger ogsaa, at det er meget lille og kun omhandler nogle faa Personer. Det angaar Forskoleseminariet i Vejle, det, som oprettedes ved Lov af 30. Marts 1892. De gældende Lønningsbestemmelser for Forstanderen og Lærerinderne ere saaledes nu omtrent 17 Aar gamle. Naar henses hertil og yderligere til, at Lønnen for Lærerinder i Folkeskolen nu er bleven væsentlig forhøjet, vil det sikkert findes rimeligt og ønskeligt, at Lønningerne til denne Anstalts Personale nu faa nogen Forhøjelse. Til Forstanderen foreslaas en Forhøjelse af 800 Kr., saa at hans Lønning omtrent naar den, der nu for Tiden er gældende for vore Seminarieforstandere. Lærerinderne lønnes nu med 1,200 Kr., stigende i 12 Aar til 2,000 Kr. Der foreslaas her at tillægge dem en Lønning paa 1,800 Kr., stigende i 12 Aar til 2,400 Kr. Jeg anbefaler dette lille Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om yderligere Overtagelse af Garanti for forskellige Bankers Kreditorer af en bestemt Art.

Forhandlingerne genoptoges.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds). Da Finansministeren den 17. December fremsatte Forslaget om Udvidelse af Bankgarantien, beredte dette Forslag mig en Overraskelse. Det fremgaar jo nemlig klart af det forelagte Forslag, at den Garanti, som er ydet, og som nu skal have Stadfæstelse, kun omfatter Fredericia Bank og ikke Fredericia Sparekasse. Det er særlig disse to Pengeinstitutioner, som have min Interesse, da jeg repræsenterer den Kreds, hvori disse Institutioner findes. Det er efter Lovforslaget ikke alene saadan, at Garantien omfatter Fredericia Bank, men ogsaa saaledes, at Fredericia Sparekasse er undtagen fra denne Garanti.

Naar jeg taler om, at det beredte mig en Overraskelse, er det, fordi der allerede i Februar Maaned, da der blev Tale om, at Stillingen i Fredericia var uholdbar for de to Pengeinstitutioner, blev rettet Henvendelse til mig i min Egenskab af Kredens Repræsentant fra Finansminister Vilhelm Lassen, der udbad sig nogle Oplysninger om forskellige personlige Forhold i Fredericia og samtidig meddelte mig paa en Maade, der ikke kunde misforstaaes, at det var hans Hensigt egentlig ikke at hjælpe Banken, men at hjælpe Sparekassen gennem en Garanti. Han udtalte, at det, som maatte være Opgaven her, maatte være at tilvejebringe Ro, og hvis man nu opdagede, at Sparekassen, der kort i Forvejen havde udsendt Regnskaber med glimrende Status, hvad Fredericia Sparekasse havde gjort, og hvori Revisorerne havde erklæret, at alt var i den skønneste Orden, at Pengene var anbragte paa forsvarlig Maade, og at der var en Reservefond paa 279,000 Kr. — hvis man nu som sagt fik at vide, at denne Sparekasse var insolvent, kunde det bevirke, at Tilliden til Sparekasserne Landet over svækkedes i en saadan Grad, at man alle Steder uddrog Pengene og anbragte dem i Pengeskabe, Kommodeskuffer, Strømpeskaffer, eller hvor man nu kunde falde paa at anbringe dem for at have dem sikkert. Det var han bange for, og derfor, sagde han, tænkte han paa at skaffe Garanti for Sparekassen. Jeg skrev ikke noget ned, da han henvendte sig til